

శ్రీ ౦

రంగన్నరత్నాలు.

ఉ॥ శ్రీరమణీ మణీ హృదయ జీవనజాత మరంద సార వి
స్తారము గోలి యెవ్వడిటు తన్నయు డయ్యెనొ నిర్వికల్పుడౌ
ధీర గుణాధ్యు నా హరిని దేశికు భూతదయా మనస్కుని
జేరి భజించువాడ నిక చెల్వుగ నాదగు నిష్ట సిద్ధికి ॥

ఉ॥ అల్లెద పద్యమాలికల నందము చందము నింపు సొంపునన్
వల్లె యటంచు బల్కగను భక్తులు రక్తులు పంశితోత్తముల్
చల్లని చూపుతో నమృత సారము జిల్కెక్కి శారదాంబ నా
యుల్లములో నపార ముద ముల్లసిలంగ వెలుంగ జ్యోతియై.

2

ఉ॥ అల్లెడి పద్యమాలికల నన్నిటి నేటి దినంబునుండి నీ
సల్లలితాంఘ్రి యుగ్మమున సాదరమొప్ప నలంకరింతు నీ
చల్లని చూపులన్ వెడలు సారసుధామృతధార నాపయిన్
జల్లుము కీర్తి నొందెదవు సన్నతి గాంతువు జానకీపతీ !

3

ఉ॥ వ్రాసిరి గాదె మున్న భవబంధములన్ విదలింప శౌరిపై
భాసురపద్య రత్నముల బ్రహ్మ విహారులు పోతనాదులున్
వాసిగ వానిలో నొకటి భక్తి పరించిన జాలు ముక్తికై
జేసెదవే నవీనకృషి ! ఛీ ! మనమా ఘనమా స్వయం కృతుల్.

4

ఉ॥ ఘనమని యెంచిగాదా భువి గౌరవమున్ బడయంగ గాదు నా
మనవిని నాలకింపు సఖి ! మావిభుడెంతయు భక్తి నెవ్వడెన్

తృణము నొసంగినన్ గొనుదు తృప్తుడ నాదు విముక్తి నిత్తు నే
నని మును బల్కెనంచును బుధాగ్రణులే దెలుపంగ వ్రాసితిన్
ఘనతర పాపపుణ్యముల కాన్క నొసంగగ పద్య వైఖరిన్.

5

రామ కథా పృ శం స .

ఉ॥ రామ ! దయానిధే ! ద్విరదరాడ్భయ వారక ! ముక్తిదాయకా !
స్వామి ! భవాబ్ధి పోతగుణసాంద్ర ! బుధేంద్ర ! శివా ! శివార్చితా !
నే మునసల్పిన్ ట్టి యవినీత విధానములన్ ఊమించి నీ
నామ సుధారసం బిడు మనారతమున్ దమిదీర గ్రోలెదన్.

6

ఉ॥ రామపదారవింద రసరక్తిని రంజిలు భక్తబంభర
స్తోమము జేరునే యెపుడు శూన్యపరీమళ సూనపంక్తులన్
శ్రీమధురంబు దివ్యగుణ సేవధి చూతఘలంబువీకి యా
హా మనుజుండెవండయిన యానునె వేముల పండ్ల యూటలన్.

7

ఉ॥ నెమ్మది రామపాదముల నే సతతమ్ము జపించువారు ని
త్యమ్మును రామపాదముల నాత్మదలంచుచు నుండువారు స

త్యమ్ముగ రామపాదముల తత్పరతఁ భజించువారు శు
ద్ధమ్ముగు రామతత్త్వ మను ధామము జేరకపోరు రాఘవా ।

8

ఉ॥ యోగుల మానసంబున మహోన్నతమై నుతమై యధీనమై
రాగముభోగకల్మష దురంత విషాద లతా లవిత్రమై
భోగవిధాయుడైన రఘుముఖ్యుని పావనమంత్ర మాధురిఁ
ద్రాగగ ద్రాగ ద్రాగగ సుధన్యత జెందఁజెముక్తి నొందరే॥

9

చ॥ తొలుతను హర్ష వారినిధి దోగుచు దూలుచు దేలుచు హరిఁ
దలచుచు మోదముఁ గనుచు ధన్యత నొందిన నా మనంబదే
తెలియక యాశకుఁ దగిలి దీనతనొంది తపించుచుండె నో
బలయుత ! దీనబాంధవ ! శుభప్రద ! నఁ దయగావు మచ్యుతా॥

10

చ॥ నీరతము దేవ దేవ పద నీరజమందు శిరంబుజేర్చి సు
స్థిరమతి నీ కథామృత విశేషము గోలు సుభక్త బృందభా
సుర పదధూళి శీర్షమున సుంతయు చాల్చి స్థిరంబులౌ సుఖం
పురతుల దేలకుండ్రో భువి భూరి గుణాధ్యులు ధర్మవర్తనల్ ॥

11

చ॥ కరధృతి వీడు, వీడి పెనుకానలకుంజని దైవదత్తమా
 శరముల సత్ఫలాళి రససార మరందము సారెగోలుచున్
 స్థిరమతిబూని తాపసవిధిన్ జపమున్ సలుపంగ పుణ్యలీ
 దురిత భయంకరోగ్ర భవదుఃఖ మహాంబుధి దాటరే హరీ॥ 12

ఉ॥ రామ ! మురారి ! దానవ విరామ ! ప్రభాకర వంశరత్నమా !
 నా మొర నాలకింపుమ యనాధశరణ్య ! వరేణ్య ! శ్రీహరీ !
 స్వామి ! భవత్ప దాంబుజరజః ప్రతిభావిభవ ప్రభావమున్
 వేమరు వీనులన్ వినగ బ్రీతి జనించె ననుగ్రహింపుమా॥ 13

చ॥ ఘనుడని నిన్ను గొల్చు జనకాండ మఖండ విభూతి నొందకే
 వనజ భవామరేంద్ర ముఖ పావన మూర్తుల కందరాని నీ
 ఘనపద కంజయుగ్మమునె గాంచగ జేసి ముదంబు గూర్తువో
 జనకసుతా మనోహర ! విశాల యశోవిభవాబ్ధి చంద్రమా॥ 14

ఉ॥ దేనిజపించి శాంకరి సుధీ పరిపూర్ణ విభూతి నొందె నె
 ద్దాని స్మరించి మారుతి విధాత్పదంబు నలంకరించె నె

ద్దాని దలంచి భద్రగిరి ధాముడు గోపనముక్తి జెందె న
ద్దాని భజించి రామ పరతత్త్వ సుధాంబుధి లీనమయ్యెదన్॥

15

ఉ॥ తీర్చితి వెట్టులో బయలి త్రిప్పుల కొన్నిటి నన్ను దేల్పగా
కూర్చితి వెట్టులో తనివి కూటికి గుడ్డకు లోటు లేనటుల్
మార్చక యుంటివేమి యణుమాత్రము, నీవు దలంచు కొన్నచో
చెర్చెర గుంకవే మొరటు చిక్కులు లోనవి గూడ రాఘవా॥

16

చ॥ శుభము లొసంగు గావుత సుశోభిత భూరిదయాసముద్రుడై
విభవ మొసంగు గావుత వివేక విశాల హృదంతరాళుడై
యభయ మొసంగు గావుత కృపాంచిత రాజిత చక్రహస్తుడై
త్రిభువనకర్త పాలిత సుధీమణి మామణి నాకు నిచ్చులున్.

17

ఉ॥ ఎయ్యది ద్వాదశాత్మునకు నింపుగ తేజ మొసంగు చుండునో
యెయ్యది దుష్ట రాక్షసుల నేపడగింప భవంబు దాల్చునో
యెయ్యది భక్తబృందమును నిమ్మహి సమ్మతి సాకుచుండునో
యయ్యదె నాపయిన్ వెన కృపామృతమున్ చిలికించి భోచుతన్.

18

సీ॥ భీకరోగ్రగ్రహ భీలాంధ కారంబు ధృతి రవిప్రభ నెదిరింప గలదె
 గజరాజ ఘోంకార గంభీర నాదంబు ద్విరదవైరిని భయపెట్ట గలదె
 జలరాసు లేకమై చలమున మిన్నంది యా ప్రళయాన్ని చల్లార్ప గలవె
 కోటి సూర్యప్రభ మీటిన తేతాగ్ను లీశు భక్తాళి దహింప గలవె

గీ॥ సృష్టి ! నీ సర్వశక్తులన్ స్వీకరించి
 క్రమ్ముకొని రమ్మ నిండు కోధమ్ము పూని
 రమ్ము నీ మూల బలమెల్ల వమ్ము జేయ
 కలడు నాపాల భీకరాకారమూర్తి
 సౌమ్య గుణకీర్తి జయరామ చక్రవర్తి॥

19

తే॥ గీ॥ భక్తమందారుడంచు నిన్ భక్తులెన్న
 నాశ జనియించె నిన్ జూడ నఖిలలోక
 పాల, కరుణాలవాల, గోపాల, చలమ
 దేల నా మోల నిలచి నన్నేలు శ్రీల !

20

శా॥ శ్రీరామా ! గుణధామ ! మానిజన హృత్ప్రీత్యాస్థితానంద ! నీ
 కారుణ్యాద్భుత రామనామ ప్రభవే కాత్యాయనీ శంకరుల్
 సారాచారపరుల్ కుచేల ముఖరుల్ సానందులై గాంచిరో
 యా రామానుజపాద పంకజము నన్ ధ్యానింపగా జేయవే ! 21

సీ॥ వసదుర్గముల కేగి ఘనతాపముకోర్చి కూడుగుడ్డల కెంతొ కుంది గుంది
 ఘోర భల్లూకాది ఘోషంబులకు నెంతొ దపసుల గుండియల్ దద్దరిల్ల
 మొండి బండలరీతి మెండు ధైర్యముబూని నెండవానలలోన నెండి తడిసి
 దుఃఖాశుకణముల దోగిన కన్నుల కోటి సూర్యప్రభధాటి మీటు

గీ॥ వర్ణనాతీత మీపాద పంకజముల
 గాంచగల్గిరి మున్నెంతొ కష్ట మొంది
 నేడొ జగమెల్ల నింతలో నిన్నుగంటి
 మనుచు నగ చెప్పుకొనుచుందు రకట నాదు
 పాపమదియేమొ తొలగించి భవముబాపు
 సౌమ్యగుణధామ! శ్రీరామ! సార్వభౌమ! ॥

ఉ॥ రాముని దీనశాంధవుని రమ్య చరిత్రుని నీలగాత్రుని
కామ ముఖోగ్ర దుష్ట గుణ కంటకుని ముని లోక భాంధవు
కామిత ప్రేమ వార్షిధిని కంజదళాక్షుని చక్రహస్తుని
సూమక సర్వ దోషముల మాపగ నిచ్చలు గొల్తు నాదృతి.

23

ఉ॥ భూరి కృపాకరా! విబుధ పూజిత పాదసరోజ! భక్తమం
దార! పరేశ! శ్రీశ! భవనాశ! సురేశ! మహేశ! సన్నతా
దూరి, దురంత ఘోర విషతుల్య మహాంబుధి దుఃఖ సంస్పృతిన్
పారము నొంద లేక పలుబాములకు పరితాప మొంది నా
భారము నీదెయంటి వినవా ? శరణంటి గజేంద్ర రక్షకా ॥

24

ఉ॥ పొందుగ పూర్వ జన్మమున బొల్పు నదృష్టము తత్తరింపగా
సందియ మంతయున్ వదలి సర్వము లోకము పాలుజేసి గో
విందు మహోన్నతాత్ము సరవి భజియింప ప్రపూర్ణ భక్తి నే
నొందితి నిత్య సౌఖ్య మహిమోన్నతి మాపతి సంతసింపగన్.

25

శా॥ నీ కంటెన్ ఘనడి త్రిలోకములలో నిక్కంబుగా రాఘవా
 నాకుం దోపమి వేరె దిక్కుగనమిన్ నానాధ శ్రీనాధ నా
 శోకంబున్ విదలించు నీ పదములన్ జోకన్ మదిన్ గొల్వగా
 నాకీరాదె వరంబు భూరి గుణసారదా! రామ భూపాలకా! ॥ 26

సీ॥ పదపటుత్వంబును విదలింప మదినెంచి గిరి నదీ క్షేత్రముల్ తిరిగి తిరిగి
 కరగత దురితంబు బరిమార్చ నిరతంబు బహుదాన శరముల వదలి వదలి
 వివిధ దుర్భాషలన్ వెలితియూ వక్త్రమున్ శ్రీరామ సుధలఱురించిమించి
 మలినంపు దేహంపు నులికంపు దొలగింప పుణ్య తీర్థంబుల మునిగి మునిగి
 కల దుష్ట గుణముల మలయింప జలమున సద్గ్రంథ పఠనంబు సలిపి సలిపి
 కడకు నిన్ గాంచియొ గాంచకో నిరతంబు కన్నీటి ధారలన్ గార్చి కార్చి

గీ॥ జన్మ రహితు లగుచు జయమందినారలో
 గాక మరల భవము గాంచినారో
 నేడో జగమదెల్ల నిన్ గాంచినా మంచు
 చెప్పుచుంద్రిదెంత చిట్టి వింత?

శా॥ రామా ! యేవిధి నిన్ను నే పిలిచినన్ రంజిల్లు నీ డెందమో
 రామా ! యేక్రియలన్ సతంబు నెరవేర్పన్ నీకు సమ్మాదమో
 రామా ! యే ఘన మూర్తిలో నిను గనన్ రాజిల్లు నీ భావమో
 స్వామీ ! యట్టి విధానమున్ డెలుపు సాష్టాంగంబున్ గూర్చెదన్. 28

ఉ॥ దాచిన దాచికొమ్ము గుణధామ సతమ్మును నీలకాంతులన్
 వోచు భవత్స్వరూపమును తొందర లేదు మహాను భావ హృ
 ద్దోచర మాచు సర్వ శుభకోటిని నాకిడు “రామ రామ” యన్
 నీ చతురాభిధానము మునిప్రణతా! యెటు దాచిపుచ్చెదో॥ 29

ఉ॥ నిచ్చలు రామమంత్రమున నీచగుణాళిని రూపు మాపుచున్
 సచ్చరితాను రాగమున శాస్త్ర చయంబును చర్చ జేసి వే
 యచ్చపుజ్ఞానమార్గమున సాత్త్విచారణ జేసి యాశకున్
 జచ్చిన వానినిన్ గలసి సంతసమొందవె డెందమా యికన్॥ 30

గీ॥ ధీరత్వ ప్తి గుణమె తీరుగా మదిలోన
 భద్ర పరచుకొన్న వారికరయ

ఘోర నరకమైన భూరి సామ్రాజ్యంబె
సరిస గుణ నిధాన ! సద్విధాన!

31

ఉ॥ శౌరి మురారి మాధవ విశాల దయా జలరాశి శంకరా
భూరి యతీంద్ర మానస ప్రపూర్ణ విరాజిత సాధు లోకమం
దార వనాటరాజవరదా బుధసన్నత కీర్తి సాంద్ర నన్
ధీరుని జేయవే కృపచు ధీవిధి శ్రీ రఘువంశ భూషణా!

32

చ॥ స్థిరమని నమ్మకే ప్రకృతి చిన్మయ రాముడె నిత్యుడంచు శ్రీ
వరు పదపద్మయుగ్మమునె భావమునన్ నిలుపంగ యోగముల్
నిరుపమభక్తి జేసెకి పునీతులెనిన్ గన దుర్లభంబు నా
తరమె నినున్ గనంగ భవతారక రామ వరంబొసంగు నే
నిరతము నీకధల్ వినగ నీ షడభక్తుల సేవజేయగన్.

33

ఉ॥ “ ఏకధలాలకించిన మరెయ్యది వల్కిన. దేనిజూచినన్
నాకధనే గ్రహింపుము మనంబున నన్నె దలంచు నిత్యమున్

నాక సుఖంబు లిచ్చెదను నన్నె యొసంగుదు” నంచు బల్కు నా
శ్రీకరునిన్ కవీంద్రునత శేఖరునిన్ భజించి మొక్కిదన్. 34

ఉ॥ ఘోరభవాబ్ధి భంగములు ఘోషిల, నెంతయు గుండె ఝల్లనన్
దారసుతోగ్గి నక్రిచయ తాడనముల్ బడలేక యాపదు
ద్ధారకమైన తారకము దా భజించి తరించి మించి రా
తారక రాజహంస పథ దర్శన భాగ్య మొసంగు రాఘవా॥ 35

చ॥ పరులను భక్తులన్ పరమ పండితకోటిని సాధు సంఘమున్
కరము భజించితిన్ కడకు గాంచగ నైతిని ముక్తిధామమున్
మురహార! నీ కృపారస ప్రపూరిత రాజిత దృష్టి నాపయిన్
మరలుపు మయ్య కర్మములు మాపగదయ్య శ్రీతార్తి భంజనా॥ 36

సీ॥ కరిరాజు వై హరి మొరవెట్ట నీమోల సంసార నక్రిమ్ము సంహరింప
జౌర ప్రహ్లాదుండనై నిన్ దలంతునే మాయాంధకారంబు మ్రిందిపోవ
మారుతాత్మజుడనై మర్యాద లంఘింప తమ సేవ యన్య దుర్గమము గాగ
అల్లదోవది నయి యాహ్వాన మొనరింప శాత్రువనికర నాశముకొరకు

గీ॥ అయ్య! నేను కుచేలుండనై ధనాప్తి
కాశ జేయను హే ముకుందా! నిజమ్ము
నీవు తండ్రివి పుత్రుండ నేను పైతృ
కము ధనమ్ము జ్ఞానము నాకు నమర నిడవె॥

37

సీ॥ ఓంకారశరముల నొడలునొవ్వుగ జేతు రుద్రరూపముదాల్చి తుదుడనయి
బంధింతు నీపాద పంకజమ్ముల బల్మి ఘనభక్తి వల్లులన్ క్రొర్యమూని
నిగిడించి నాదృష్టి నీరూపుపై నెంతో కాంతిహీనుని జేతు కరుణనూలి
వరభక్త బృందముల్ నురదానవౌఘముల్ ఘనభీతిమై గజగజ వడంక
జోదుగా నేనిల్చి టైదుగా నినుబట్టి పడనైతు నామనః పంజరమున
విజ్ఞాన రంగాన వేయుదు వ్యాజ్యంబు ధీహీనుడని నిన్న దెలుపకుండ్రె

గీ॥ ధాత్రి లోపల నీవు నా తండ్రివగుట
వెరచు చున్నాను నిన్ననే వెలికిరాగ
యసిగి నాడను నా జన్మ హక్కుగాన
యిమ్ము నా జ్ఞాన రత్నంబు నినకులేశ !

చం॥ పుడమి దురంత కష్టముల పోరునకున్ బడలేక యెంతో పై
వడువున తామసోక్తులను బల్కి వివేకము గోలుపోతి నో
జడనిధి కన్యకా హృదయ సారస పట్పద, రామచంద్ర! యీ
జడుని మహాపచారమును సైపవె మీ పదభక్తి గూర్పవే ॥

38

చతు రింద్రియ ప్రయోజనము.

ఉ॥ కన్నులు గల్గినందులకు గమ్ర ముఖాంబుజ నీల నీరభృ
త్సన్నిభగాఁగ్గు బావన విశాల సుశోభితకంజనేత్రునిన్
పన్నగ వైరివాహనుని పాల్కడలిన్ వసియించువాని నా
పన్నభ యారి హారసురవైరి విదారి రమామనోంబు జో
త్పన్నమరంద బిందు రసపానవశాత్ముని నిర్వికల్పునిన్
పన్నగ రాజశయ్యపయి భాసురలీల పరుండు వానినే
మన్ననచే భజింతు నసమాన విలాస సతంబ దేలనా
సన్నతలీల నందకము చక్క సుదర్శన పాంచజన్యముల్
త్వన్నిజపార్శ్వముల్ గొలువ ధర్మ పరాయణ భక్తభృందముల్
వన్నె తొరంగి పాహి యను పల్కులు వీనుల సోకినంత నా

పన్నుల యార్తి దీర్పనయి ప్రాణపదంబగు కన్యకామణిన్
 మన్నన సేయబోవు గద మాయు యెంత దయాపరుండవో
 సన్నత సద్గుణాంబునిధి సర్వసుపర్వ నుతారమాహితా !
 క్రీన్నన నిన్ గనుంగొనుటెగా క్షల మన్యముగాదు మోరకుల్
 నిన్ను భజింపలేరయిరి నీ పదపద్మము గాంచ్చరేరి, వి
 ద్వన్నత నా యదృష్ట పరిపాక మదేమొ నుతింపనానె మా
 యన్న ! భవత్కృపా పరిణతాంతర చిత్తము తత్తరింప నిన్
 గన్నుల గంటి సంసరణకంధి దరించితి మించి మాధవా॥

దేవీప్ర శంస

కం॥ దిన దిన మొక చంపకమా॥

లనొ నుత్పల పూల సరమొ లలి నాక్షిణే

జననీ దుర్గాపరతన్॥

వినియోగము జేతు దాని విశ్వాత్మునకున్॥

సీ॥ పెట్టించినా వచ్చి పెంపారు నన్నంబు కుంటి గుడ్డికిని నా వెంటనుండి
 చేయించినా నాచే వస్త్రదానము ప్రియము గూర్పగ నిరు పేదలకును
 నిర్మింప చేసితి నిర్మల భక్తిచే మందిరం బొక దాని మాధవునకు
 మునుపున్న సిరినెల్ల మొదలంటగా గూల్చి దుష్ట గర్వంబును దూల్చినావు
 కలిగించు చున్నావు కష్టంబులను సుంత మాత ! నీ ధ్యానంబు మరువకుండ
 బ్రహ్మంబు మొదలుగా బరగు చరా చరకోటి నీ వనుమతి గొల్చినావు
 అల్లించు చున్నావు హరిని పూజింపంగ మనసారగా పద్య మాలికలను
 భక్తుల పాలింటి పారిజాతంబవై పరగు నిన్ సేవింతు భవమడంతు

తే॥ గీ॥ భక్తిచే నెట్టి తపము దొల్బామునందు
 జేయజేసితి నీ దయాశ్రీ జెలంగ
 యగునె నిన్నెన్న నాబోటి యల్పమతికి
 సకల బ్రహ్మాండముల బోచు జనక తనయ॥

దేవీ ప్రశంస.

కం॥ నెలబాలుని దలదాలిచి ।

చెలిమిని కైలాస వాసు చెంతనిలిచి యీ

యిలగల నిజభక్తులనే ।

లలనామణి గాచునొ యల లలితా దలతున్ ॥

ఉ॥ తల్లి నినుందలంచిన స్వతంశుల్గు కామ్య సుఖంబులంద కే
యెల్లపుడు లసద్విజయ హేళుకమా కుతుకమ్మ గాంచి వి
ద్వల్లలితోక్తి పుంజముల తత్ఫలమంది యఖండ సౌఖ్య సం
పల్లలనాపరీవృతులు పాజ్జులుగాక వసంతే కాళికా!

మత్త॥ “అంబ నీ చరితంబు నెప్పుడు నాస నెమ్మది నెంచు వా
డంబుధిన్ హృదమట్లు గాంచు నహా సుఖాస్పద వృత్తిచే
నింబభూజ నివాసినీ కరుణించి నీ పద భక్తులన్
సంబరంపడ జేతు వందురు సాధుతన్ గణియింపగన్ ॥

మ॥ “వేనవేల్ గలవాడు నీ పదవిన్ సుఖించెడి భక్తులన్
గానగా జనలేడు లోని వికారముల్ గణియించుచున్
భూసభోంతర మధ్య వాసిని! పూర్వకర్మ ఫలంబునే
పూనికన్ దొలగించి తల్లి యపూర్వమున్ దయసేయవే.

ఉ॥ తనువు నందులకుఁ దాను కరంబుల బీదసాదలన్
 దనువులై వనపద్మములు ధార్మికులైన బుధాళిగాంచ యా
 త్రను హితమువృజ్జేయుటె యధావిధి గన్నుల సృష్టిచిత్రమున్
 గనుగొనుటే మురారికథ కర్ణపుటంబుల విందుసేయుటే
 మనసు నహింసతత్త్వమున మాలిమిసేయుటె, ఘ్రాణరంధ్రమున్
 ఘనుని మహాత్మదివ్య పదకంజపరీమళ మానుటె, జయం
 బనుచు దలంచి తత్క్రియల నాతురతనందగ సల్పువారలే
 యనవినరాని లక్ష్మిగని యాడరె గూడరె సుస్వరాజ్యమున్
 చం॥ వరసురసన్ను తాంఘ్రిల నపార తరోదుమతిన్ భజించి సుం
 దరతర పుష్పమాలల యధావిధి బూజచు సల్పుచుండగా
 కరములు పావనంబులయి క్రాలిసు కాంతి వెలింగి హస్తారా
 డ్వరదుని పాదపంకజ ప్రభావ మహత్త్వ ఫలంబు నందవే॥
 ప ర వ్య త క థ .

చం॥ కలదొకయద్రి, దానిపయి కాంచనమున్ నవరత్నపున్ గనుల్
 గలవు, విశేషచారుతర గంధయుతమ్ములు పూల దోటలున్

గలవు, మరందసారరుచి గ్రాలుఫలంబు లొసంగు భూజముల్
 గల వవిగాకయే కలదుకాంత సుశోభిత భక్తకల్పయై
 సలలితమా మహాదయను సాధులసాకగ సాగిరండనాలో
 చలమున సాగిరండికను సౌమ్యగుణాంచితులార ! వేగమే
 బలమగు భక్తినూతగొని భాసిత శాశ్వత సౌఖ్య మొందగన్॥

ఉ॥ పూనినయెత్తు పెద్దది తపోబలముండినగాని నెగ్గదా
 పూనికయందరున్ గొనగ బోలదు మానస శుద్ధిశాంతియున్
 జ్ఞానమహిం సవర్తన వచః పరిపాకముగల్గి శ్రీహరి
 ధ్యానఫలంబె తోడయిన నయ్యదె తానయి సిద్ధి నొందెడున్.

శివుడు

మ॥ ధరణిన్ ధర్మపదంబునే విడువగా తత్పాపకార్యంబె నా
 దురదృష్టంబయి వెంబడింప పరులన్ ధూషింప మేలొనొక్కో!
 వర విజ్ఞాన సుధారసం బొసగి నన్ బాలింపగా గొల్తునిన్
 కరుణాసింధుని పాపభంజనుని శ్రీ గౌరీశ్వరున్ శంకరున్.

స ర స్వ తి.

చ॥ చలము వహింపకమ్మ నను సత్కృప నేలగ రాగదమ్మ నా
కలిమి బలంబు సర్వమును గాంచగ నీవె గదమ్మ నేటినా
పలుకుల నన్యలేవిధిని వంతను నింతయు నొవ్వకుండ నో
పలుకుల కొమ్మ! నామది నివాసముజేసి మృదూక్తులన్ సదా
వెలువడ జేయుమమ్మ నిను వేడెదనమ్మ శుభంబు గూర్పగన్॥

వం ద న ము .

ఉ॥ వందనమో రమాహృదయ వారిజసార మరంద భృంగమా
వందనమో దురంత భవపాప భుజంగ విహంగ రత్నమా
వందనమో యఖండగుణ వారిధి వారిజపత్ర దృగ్రిమా!
వందనమయ్య భక్తకులవత్సల కోవిద కల్పభూజమా॥

మంగళ ము .

ఉ॥ మంగళమయ్య మీకు మనమానస సత్పథవాస భాసురా
మంగళమయ్య మీకు నసమాన ధురంధర లోక భీకరా

మంగళవయ్య మీకు ననుమాన నిషేధ సుధీవశీకరా
మంగళవయ్య మీకు జయమంగళముల్ గొనుమా రమావరా.

కం॥ రాధాకృష్ణ కేశవ మాధవ
బ్రహ్మాండ రుద్రమంజులగేయా
భూధవ భూసురవరభ
క్రాధారా సర్వ దైవతాంచిత పాదా॥

కృతి స మ ర్పణ ప ద్య ము .

కం॥ శ్రీలోలా శ్రీతజనతరు
మూలా గోపాలబాల మోహనచేలా
శీలా ధనశీపాలా
తొత్తలబాల గామ చంద్రనపాలా!

స మా ప్త ము

శుద్ధ పత్రము .

— : ౦ : —

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
కృతిలో	4	నహా	నహా
8	5	తాపములకోర్చి	తాపములకోర్చి
13	11	కరిరాజునై హరి	కరిరాజునై, హరి ?
15	9	భయారిహరి	భయారిహరి
డిటా	14	భక్తభృందముల్	భక్తభృందముల్
22	11	రామచంద్రనపాలా	రామచంద్రనపాలా

—

దయామయులారా !

ఈ పాత్ర మార్జించగల సాములో నొక పాలు శ్రీరంగ రంగా శ్రీమమును పవిత్రము జేయుటకై యరుదెంచు యతిధి సత్కారమునకును రెండవ వంతు గోరక్షణము నకును మిగిలిన మూడవ భాగము విద్య మొదలగు ధర్మకార్యములకును వినియోగించ బడును. కాన యిందలి పద్యరత్నముల యొక్క మూల్యమును నిర్ణయించు భాగ్యమును, ధన్యులగు చదువరులకే నొసంగబడెను.

“తృణము నొసంగినకా గొనెద దివ్య గుణాంచితులార తృప్తిమై”

ఇట్లు

విధేయుడు

నాల్గవెరువు రంగారావు

మే ౧౯౨౫

శ్రీరంగ రంగాశ్రమమ్, కొత్తపేట